

Kerstmis 2000 jaar vóór Christus?

Hoe is men ertoe gekomen bepaalde gebruiken die reeds eeuwen vóór de geboorte van Christus bestonden Kerstmis te noemen?

De feesttijd was weer in zicht. De kinderen zagen er met verlangen en opwinding naar uit.

Het hele gezin was druk bezig met het aanbrengen van versieringen. Er werden hulst- en dennetakken verzameld en overal in huis opgehangen. Ook de maretak werd opgehangen. Men zocht een boom uit en versierde die met allerlei ornamenten.

In deze tijd van het jaar gaf men elkaar cadeautjes; er werd veel gezongen en men keek met genoegen naar de lichtjes en naar het verbranden van het speciale kerstblok. Er zouden optochten zijn met speciale wagens, er zou veel worden gegeten en gelachen.

Een moderne kerstviering? Helemaal niet!

Al deze feestelijkheden vonden eind december, begin januari plaats in verschillende landen van Europa eeuwen voordat Je-

zus Christus werd geboren!

Een “ouderwetse” Kerstmis

De eerste 200 jaar na Christus' geboorte vierden de ware volgelingen van Christus Zijn geboortedag zelfs niet.

Ook in de Bijbel wordt nergens aan de gelovigen opgedragen om de geboortedag van Christus te gedenken, dit overigens in tegenstelling tot de opdracht om het sterven van Christus te gedenken (zie onder andere I Kor. 11: 23-26; en Leviticus 23, waarin Gods Feestdagen worden opgesomd, waaronder het Pascha, dat in het Oude Testament al verwees naar het sterven van Jezus Christus. Voor een verdere uitleg omtrent Gods Feestdagen en de beantwoording van de vraag of deze Feestdagen ook door Christenen gevierd behoren te worden of alleen door Joden, verwijzen wij u naar het boekje *Gods Plan*

Volgens Zijn Heilige Dagen – de belofte van hoop voor de gehele mensheid, welke u kunt downloaden op onze website of kunt aanvragen).

In een eerder Supplement (november/december 2007; te vinden op onze website) is aangetoond dat Jezus Christus niet op 25 december is geboren. Kerstmis is dus niet de viering van de geboorte van Jezus Christus.

Waar komt dit kerstfeest, dat de geboortedag van Christus zou moeten voorstellen, dan vandaag?

Het is bepaald geen geheim waar de kerstgebruiken vandaag komen. De oorsprong ervan kunt u in allerlei encyclopedieën en naslagwerken lezen of vinden op internet. De *Standaard Encyclopedie* vestigt bijvoorbeeld de aandacht op de volgende feiten: “De keuze van 25 december en de naam van

het feest verraden hun afkomst van de Romeinse kalender; op die dag werd sedert de derde eeuw de *Dies Natalis Solis Invicti* (de geboortedag van de onoverwinnelijke zon) gevierd. Dit heidense feest was de voortzetting van een oud zonnendefeest in de Middellandse Zeelanden. Op allerlei manieren, verschillend naar gelang de tempel en de cultus, werd dat feest in verband gebracht met de viering van de geboorte van godheden zoals Dionysius, Horus en Mithras” (artikel *Kerstmis*). Het festival werd ook toen al gekarakteriseerd door het geven van geschenken, feesten en zingen, terwijl de priesters van Saturnus in processie kransen van dennentakken door de Romeinse tempels droegen. Een schrijver uit de vierde eeuw, Libanius, beschreef als volgt de met het uitwisselen van cadeautjes gepaard gaande feesten in het oude nog niet christelijke Romeinse Rijk: “Overall zijn volle tafels te zien ... De impuls om geld uit te geven heeft iedereen in zijn greep. Hij die het gehele jaar er behagen in schepte om te sparen ... begint plotseling met geld te strooien ... Een stroom van geschenken vloeit aan alle kanten” (geciteerd uit *Christmas in Ritual and Tradition*).

Op het noordelijk halfrond was in het bijzonder het einde van december een gewichtige tijd. De dagen waren kort en de zon

stond op haar laagst. Er werden speciale feesten van dankzegging en bemoediging voor de zon gevierd. Als na de zonnewende de dagen weer begonnen te lengen vond er een groot feest plaats dat tot begin januari voortduurde. De zon – het licht van de wereld – was (weder-) geboren! Deze festiviteiten, die eens waren bedoeld om de zon en haar god te eren, werden openlijk overgenomen door de zich verspreidende en steeds populairder wordende “christelijke” religie. Immers, waarom zou men niet op dezelfde manier Jezus Christus – het ware licht der wereld – kunnen vereren? In de loop der eeuwen werden in de verschillende naties de gebruiken verschillende manieren gecombineerd. De gemeenschappelijke oorsprong van de feestelijkheden gaat echter minstens 4000 jaar terug!

Alexander Hislop beschrijft een en ander heel duidelijk en verrassend in zijn boek *De Twee Babylons*, waarin hij onder andere het volgende vermeldt: “Lange tijd vóór de vierde eeuw, en lang vóór de christelijke tijdrekening zelf, werd door de heidenen op die bepaalde dag van het jaar een feest gevierd ter ere van de zoon van de Babylonische koningin des hemels; en we mogen gerust aannemen dat, ten einde de heidenen te winnen en het aantal naamchristenen te verhogen, dat feest door de roomse Kerk werd geadopteerd

enkel door het met Christus’ naam te verbinden. ... Dat Kerstmis oorspronkelijk een heidens feest was, staat buiten elke twijfel. De tijd van het jaar en de gebruiken waarmee het nog steeds wordt gevierd wijzen ons op de oorsprong. In Egypte werd de zoon van Isis (de Egyptische titel voor de koningin des hemels) op dezelfde tijd geboren, omstreeks de tijd van de winterzonnewende.” In dit boek legt Alexander Hislop daarbij een nader verband met het leven van Nimrod, zijn vrouw **Semiramis** en haar kind **Tammuz**. Toen Nimrod stierf werd zijn lichaam in stukken gehakt, verbrand en de delen werden over diverse streken verspreid. Toen Nimrod dood was beeerde koningin Semiramis dat Nimrod **de zonnegod Seth** of **weergod Baäl** was geworden en dat haar zoon Tammuz (geboren na het overlijden van Nimrod) op bovennatuurlijke wijze ontvangen was en dat Tammuz de verwachte verlosser was.

De kerstboom, de maretak en andere gebruiken

Men veronderstelt dat de moderne kerstboom zijn oorsprong heeft bij de Duitse volkeren van de Middeleeuwen. Lang daarvoor echter versierden hun voorouders reeds volgens gewoonte hun huis met lichtjes en dennegroen tijdens de winterfeesten. De kerstballen, zoals die nu gebruikelijk zijn, sym-

boliseren de ‘onoverwinnelijke zon’. Aangezien dennebomen gedurende het hele dode winterseizoen groen bleven, dachten de ouden Germanen dat ze met speciaal leven waren begiftigd. Daarom had dennegroen ter ere van de boomgeest of de geest van groei en vruchtbaarheid een voornaam aandeel in de oude heidense winterfeesten.

Interessant is het op te merken dat de Bijbel naar de heidense afgodendienst refereert met de uitdrukking ‘groene boom’. Er vanuit gaande dat een boom minimaal 1 seizoen per jaar groen is, zal de uitdrukking ‘groene boom’ betekenen dat het om een boom ging die **altijd** groen is, zoals bijvoorbeeld in I Koningen 14:23 *“Ook zij bouwden zich hoogten en gewijde stenen en gewijde palen op elke hoge heuvel en onder elke groene boom.”*

Hulst en maretakken werden eveneens vereerd. Deze planten bleven niet alleen groen gedurende de wintermaanden, maar zij droegen ook vrucht in die periode, waardoor eens te meer de “vruchtbaarheidsgeesten” vereerd werden.

Vroeger brandde men eind december feestvuren om de zon aan te moedigen, precies zoals tegenwoordig in dezelfde tijd van het jaar kerstvuren, kaarsen en andere lichtjes worden ontstoken. Het gebruik van de verbranding van het kerstblok (of Joelblok) is terug te voeren op de rituele verbranding door de

Druïden van een zorgvuldig uitgekozen houtblok; ook wordt wel gesteld dat het Joelblok symbool staat voor de dode tronk van Nimrod (die na zijn dood als god bij zijn vrouw Semiramis een zoon, Tammuz (of Adonis), zou hebben verwekt op bovennatuurlijke wijze).

Alexander Hislop schrijft in zijn boek *De Twee Babylons* dat het gebruik van de kerstboom en van maretakken in het heidense Egypte en het heidense Rome algemeen voorkomend was. Volgens Egyptische en Romeinse mythen zou de moeder van de zonnegod Adonis (of Tammuz) zijn veranderd in een boom en zou zij in die hoedanigheid haar goddelijke zoon hebben voortgebracht.

De zoon zou dan dus de tak of maretak zijn, die als goddelijk werd beschouwd.

Er zijn maar weinig mensen die er eens bij stil staan om zich af te vragen wat ter wereld zulke vreemde gewoonten nu eigenlijk met de geboorte van Jezus Christus te maken hebben!

Wat zegt de Bijbel bijvoorbeeld over de kerstboom? In Jeremia 10: 2-6 wordt hiernaar verwezen: *“Zo zegt de Here: Gewent u niet aan de weg der volken ...*

Want de handelwijze der volken, die is nietigheid: want als een stuk hout heeft men het uit het woud gehakt, - arbeid van werkmanshanden met de bijl – met zilver en goud siert men het op, met spijkers en hamers maakt men het vast, zodat het niet waggelt.”

Ziet u dat dit een perfecte beschrijving is van de kerstboom? Ons wordt geboden om deze weg en deze handelwijze niet te volgen! God laat ons in deze passage zien dat Hij dit als afgoederij beschouwt!

En Sinterklaas?

Bij een groot deel van de heidense oogstfeesten, die eind oktober, begin november aanvingen, waren goede en kwade geesten betrokken. In veel landen verschenen tijdens het winterseizoen bezoekers, die gewoonlijk nieuws meebrachten, hetzij goed, hetzij slecht nieuws. Door heidense legenden te vermengen met tradities over heiligen, ontstonden bepaalde figuren die allen een gelijke persoonlijkheid bezaten. Vandaag herkennen wij die al naar gelang het land als Santa Claus, het Kerstmannetje, Sinterklaas, St. Maarten, de Weihnachtsmann, Père Noël; wat voor naam er ook gebruikt wordt, al deze winterse bezoekers spelen dezelfde rol.

Deze fictieve personen – “gekerstende” goden van de heidense Germanen – zijn klaarblijkelijk een voortzetting van bepaalde rituele volkstradities, waarbij in uiteenlopende graderingen beloningen dan wel straffen werden uitgedeeld. In de loop der eeuwen werden kinderen meer en meer het middelpunt van deze gebruiken. Het is niet al te moeilijk een verbinding te zien tussen Sinterklaas die gebruik maakt van de

schoorsteen, de schoenen en sokken bij de kachel en het oude bijgeloof in haardgeesten. Wanneer zij een woning bezochten, diende de haard als de natuurlijk in- en uitgang van vuur- en zonnegoden. Gedurende duizenden jaren was het de gewoonte, met name bij de Chinezen, om als voorbereiding voor het bezoek van de haargeest het huis schoon te maken. Elk jaar reisde deze vuurgod, gekleed in een vuurrode mantel en met dito puntmuts, uit verre hemelen om de woningen te bezoeken en gunsten of straffen uit te delen. Ook tegenwoordig wordt hij elk jaar in kersttijd in de Westerse wereld verwelkomd.

Wordt Christus werkelijk vereerd met Kerst?

De populaire kerstgebruiken weerspiegelen, zoals duidelijk is in te zien, niet-christelijke legenden en praktijken. Aangezien Jezus Christus zelfs al niet eens in december is geboren, is de logische vraag: Wat is er eigenlijk zo *christelijk* aan kerstmis?

Hoewel velen menen dat het niet verkeerd is om de geboortedag van Christus te vieren, ongeacht of dit nu op het juiste tijdstip is, want, zo redeneren zij, op deze manieren vereren zij Christus. Is dit werkelijk waar? Wat zegt God hierop in Zijn Woord de Bijbel?

“Neem u er dan voor in acht, dat gij u niet laat verleiden ... hun voorbeeld te volgen, en dat

gij hun goden niet zoekt, zeggende: hoe dienden deze volken hun goden? zo wil ik het ook doen. Niet alzo zult gij de Here, uw God, dienen; want al wat de Here een gruwel is, wat Hij haat, doen zij voor hun goden” (Deut. 12:30-31).

God maakt duidelijk in Zijn Woord, de Bijbel, dat Hij niet elke verering, die de mensen goed dunkt, accepteert, ook al is het bedoeld om Hem te vereren. “God is geest en wie Hem aanbidden, moeten aanbidden in geest en in de waarheid” (Joh. 4:24). En wat is waarheid? Gods Woord, de Bijbel, is de waarheid (Joh. 7:17) en de Bijbel laat dus duidelijk zien (zoals bijvoorbeeld in Deut. 12:30-31) dat God geen aanbedding accepteert als de mensen daarbij eenheidens gebruik of heidense wijze van aanbedding nemen en daarmee Christus trachten te vereren.

“Te vergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen leren, die geboden van mensen zijn” (Matt. 15:9). Kerstviering is traditie van de mensen! Jezus waarschuwde: *“Gij verwaarloost het gebod Gods en houdt u aan de overlevering der mensen.”* Dat is wat er gebeurt! Vergis u niet: God staat u toe Hem te trotseren, te zondigen, ongehoorzaam te zijn, maar Hij waarschuwt u ook dat er een moment van verantwoording zal komen: wat u zaait zult u oogsten!

Heeft een christen dus iets met dergelijke feestdagen te maken? Gods ware feesten beelden Zijn

plan met de mensheid uit en zijn niet zomaar willekeurige feesten, met elementen die uit diverse heidense godsdiensten lukraak zijn overgenomen. Voor meer informatie hierover verwijzen wij u naar het gratis boekje *Gods Plan Volgens Zijn Heilige Dagen*, dat u van onze website kunt downloaden of kunt aanvragen.

Zoals het voorgaande enigszins duidelijk heeft gemaakt is Kerst terug te voeren op Babylonische gebruiken.

God roept ons op om uit te gaan van het geestelijke Babylon: “Ga uit van haar, mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden en niet ontvangt van haar plagen” (Openb. 18:4).

Wilt u meer weten, vraag onze kosteloze literatuur aan:

- Holidays or Holy days? Does it matters which days we observe?
- Bijbelse rustdag zaterdag of zondag?
- Het Evangelie van Gods Koninkrijk
- De weg naar eeuwig leven
- Wat is uw Bestemming?

Dat kunt u doen door een emailbericht te sturen naar info@ucg-holland.nl of door literatuur kosteloos te bestellen via onze website www.ucg-holland.nl of gewoon via een brief per post gericht aan UCG Holland, Postbus 58, 2800 AB Gouda.